

Kányádi Sándor

A CORCOVADO KRISZTUSA

tehetetlen vagy uram nem szállhatsz alá
a kápolna-talapzatról apró madarak és
hatalmas gépek egyaránt otthonosan
fordulnak meg áldástosztóan széttárt
karokban nélküled tétován keringnének a
madarak elbizonytalanodnának a föl- és
leszálló gépek ott kell posztolnod
éjjel-nappal a kivilágított a napsütötte
vagy a felhők takarta vártán bármennyire is
szeretnél beülni a hatalmas a csor-
dulásig telt stadionba elvegyülni a
szurkolók lelkes seregében

de egyszer

– beszélnek a csodákra fogékony rióiak –
egyetlen egyszer egy sorsdöntő
nagy mérkőzésen lefordult a tiszta
gólhelyzetben lévő csodacsatár
lábáról a labda hiába
pillantott föl kétszer is nem látott a helyeden
ott álltál a vesztesre álló csapat kapuja mögött.

Kolozsvár, 1985.

LÁTKÉP

tíz-tizenkétezer méter magasból
sokminden látható
földrésnyi őserdők csodálatos
kékjén-zöldjén át-meg átindázó
barna folyók folyamok maradoznak
suhannak el az állni látszó gép alatt
tíz-tizenkétezer méter magasból
kivált lehúnyt szemmel sokminden látható
még egy a füledt délutánban
alig-alig lélegző temető is
ahol megaszalódott koszorúk
tartanak valami kis enyhet a
mindenáron élni kívánó sápatag
fűszálaknak és látható a
föl-fölkapaszkodni akaró
szüszi-fosz-igyekezetű hangyácska is
alighogy fölrne meghajlik eltörik
alatta a fűszál és visszahull
a hangya
a hantra
mely alatt rozario atya vén-
lánynak maradt unokahúga várja
a halottak föltámadását

Kolozsvár, 1986.

HÁROM KÍVÁNSÁG

vadlúdnak lenni volna jó
vagy fönn az égen utazó
darumadárnak

télen hó alatt szunnyadó
vetésnek lenni volna jó
búzavetésnek

aztán ha elolvad a hó
pataknak lenni volna jó
hegyipataknak

Kolozsvár, 1988.

ÉJSZAKA SZERETNÉK

éjszaka szeretnék meghalni a
magas-egű éjszakák ismerős
csillagai között mégis talán
könnyebb volna hazatalálnom.

Kolozsvár, 1987.